

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 7.12.2010

Číslo: Ročník 20 (2010), Číslo 4

Sekce: Knihovníci, čtenáři políbení múzou

Název článku: Hádanice knihy s internetem

Autor: Jana Albrechtová a František Albrecht

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=201004027>

Hádanice knihy s internetem

Jana Albrechtová a František Albrecht

Manželé Jana a František Albrechtovi jsou věrní pomocníci v knihovně v Častolovicích. Oba jsou původem učitelé a mezi mnoha aktivními láskami, které vyplňovaly jejich volný čas, měla vždy své místo hudba a divadlo. Místní děti je znají jako dědečka a babičku, protože pro ně již čtvrtým rokem uvádějí pořad *Přijďte k nám na pohádku*. Program se většinou skládá ze tří částí – čtení, dramatizace a kreslení. František má vždy s sebou kytaru, takže na programu bývá i společný zpěv.

V posledním cyklu probíhaly *Nedokončené pohádky* pana Z. K. Slabého, kdy si konec domýšlely děti samy. Jana s dětmi připravila dvě pohádky (Císařovy nové šaty a O kuřátku Pípátku). Obě pohádky sama zdramatizovala, přepsala a režisovala.

Společně jsme připravili i cyklus *Setkání s pamětníci bratří Čapků paní Matasovou*. Zajímavá byla i cestopisná beseda *Petrohrad v současnosti*, která byla doplněná spoustou vlastnoručně nafocených fotografií, zpěvem a hrou na kytaru. V roli posluchačů jsme s nimi projeli 4 000 km během 120 minut bez bolavých nohou a zad z autobusu. Nyní pro knihovnu připravují pořad *Podvečer s 200letým věčným mladíkem K. H. Máchou*.

Za všechnu jejich práci, nápady a pomoc jim mohu vždy jen poděkovat. Což ráda činím i touto cestou. Jano a Františku, děkuji vám za všechen volný čas věnovaný častolovické knihovně a těším se na další společné akce.

S láskou Vaše Věra Zaňková

Hádanice knihy s internetem

Věnováno 90. výročí častolovické knihovny

Jsem internet všemocný,
zná mě každý ponocný.
Ten, kdo se mnou neumí,
tak s tím nikdo nemluví.

Všechno vím a všechno znám,
na co se jen podívám.
Kdo si neví rady v něčem,
poradí se s internetem.

Beze mne už ani ránu!
Ve dne, noci, ba i k ránu.
Všemocnému internetu
klaní se vše, co je k světu.

Aťsi je to děd či kluk,
dívka, babka či facebook.
Ten je vlastně mladší brácha,
co se jen tak za mnou ráchá.

Jsem internet všemocný,
nikdy nejsem nemocný.

*Já jsem knížka, milé děti.
Existuji po staletí.
Internet je pro mne klouček,*

co si vyšel na palouček.

*A že není nemocný?
Tuhle říkal ponocný,
že když vypli proud a všechny zdroje,
co mu vedou do pokoje,*

*tu internet ani muk,
nevyléčil ho ani kluk,
co se vyzná v počítačích
líp než leckdo v stopách ptačích.*

*Na internet vlezly viry!
Zaplňily všechny díry,
všecinko mu popletly,
chyby zrovna vykvetly.*

*A on se tu naparuje,
jak přerostlá stará túje.*

Kdo tu u všech všudy ruší?
Slyšíte to? Já mám uši.
Heleme se, to je kniha.
Mrňavá jak malá piha.

*I ty klouče nezvedené!
Že jsem starší, nevíš, že ne?*

Všechno vím a všechno znám,
na co se jen podívám.
Vyhledám si heslo – kniha
a vím všechno! I ta piha se tu najde.
Beze mne tu všechno zajde!

Kampak na mne, drahá knížko!
Já jsem levný jako dýško.
Ty už patříš minulosti.
Však sis užívala dosti.

Je to osmnáct set let,
co ses vyloupla na svět.
V starém řeckém Pergamonu
museli mít osla k tomu
nebo kůži z telete,
ovce či možná kůzlete,
aby mohli na to psát
a písmenka malovat.

Zato já jsem jiná ráce,
se mnou není žádná práce.
Klikne myší sem a tam
a dozví se každý sám,
co si jeho rozum žádá.

*Ach, s tebou je ale váda!
Ty mne učit nebudeš.
Vždyť ty nevíš ani,
že mne psali moudří páni*

*na svítky a do kamene,
na papyrus ...*

Nevím, že ne?
Klikni myší tam a sem
a všechno máš před nosem.
Já tu odteď budu král!
A ty, knížko, prchni v dál!
Mazej pryč a neotravuj.
Kdopak tě chce? Kdopak?
Knihovny jsou zbytečné!
No tak, děti, že mám pravdu?
Stačí, když umíte číst,
písmenka naťukat, myší příst.
Bez knížek se obejdeme!
Kdo je pro? Tak ke mně, jdem!
My to knížce ukážem,
kdo tu bude kralovat!

*Děti, a co vy?
Kdo nás tady rozsoudí?*

Jen to, kdo má argumenty,
a ty porota posoudí.

V porotě zasedne knihovnice a dvě děti (čtenář a „odborník“ na PC). Knížka s internetem zorganizují krátkou dětskou „hádanci“ o to, co je lepší – jestli kniha, nebo internet. Děti v porotě sbírají argumenty (body) za názor z pléna. Výsledek musí porota na základě předložených argumentů jasně formulovat (pomáhá knihovnice). Nejzajímavější názor by měl být odměněn.

Na závěr se hraje přetahovaná s lanem, kdy příznivci knihy jsou na jedné straně a příznivci internetu na straně druhé. V Častolovicích vždy zvítězila kniha. A jak je tomu u vás?